

kelte forsikringer sammenlægges. Da genkøbsværdien skifter fra år til år, måtte man forudse et stort antal henvendelser til forsikringsselskaberne om at få genkøbsværdien oplyst, og det kunne blive vanskeligt for de skattepligtige at få disse oplysninger inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen. Forsåvidt angår forsikringer, tegnet i Statsanstalten for livsforsikring, ville en formuebeskatning først kunne sætte ind mod fremtidige forsikringer, idet der ved loven om Statsanstalten for livsforsikring er tilsagt forsikringer, tegnet i denne, skattefrie.

Da en bestemmelse som den nævnte herefter må antages at ville berede praktiske vanskeligheder, som ikke ville stå i rimeligt forhold til dens fiskale betydning, har man ikke ment at burde foreslå kommissionsudkastets regel indført.

Efter kommissionsudkastets § 54, nr. 8, skulle „patent-, forfatter- eller kunstnerret eller ret til mønster, varemærke, firmanavn, good-will eller lignende“ formuebeskattes, alt forsåvidt den skattepligtige havde erhvervet rettigheden mod vederlag. Begrundelsen for den foreslåede regel er anført i bemærkningerne til kommissionsudkastet side 108. Efter udkastets § 55, nr. 12, (bemærkningerne side 110) skulle værdien ansættes til anskaffelsessummen ÷ afskrivninger, med mindre det godtgøres, at rettighedens værdi ligger lavere. Heller ikke denne regel har man optaget i forslaget. Dens rækkevidde er noget uklar, idet § 55, nr. 12, synes at forudsætte en anskaffelsessum, således at den ikke omfatter de sædvanlige tilfælde, hvor vederlaget ydes i form af en forpligtelse for erhververen til at erlægge årlige ydelser af ubestemt karakter, f. eks. andele i en virksomheds overskud eller omsætning. Særlige vanskeligheder med hensyn til værdiansættelsen ville opstå i de tilfælde, hvor erhvervensen lå længere tid tilbage. Hertil kommer, at den fiskale betydning af reglen må antages at være ringe.

Nr. 6. Reglen stemmer i realiteten med statsskatteloven § 12 e. Denne bestemmelse nævner specielt som formueskattepligtig retten til at oppebære tiende, jordskyld, eller arvefæsteafgifter; da disse forhold næppe har nogen praktisk betydning længere, har man udeladt denne opregning.

71 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 72.

Paragraffen indeholder reglerne for værdiansættelsen af de skattepligtige aktiver.

Nr. 1. Den gældende lovgivnings regel om at en ejendom, der ikke er vurderet til ejendomsskyld på det tidspunkt, da formueansættelsen skal finde sted, skal værdiansættes efter de i loven om ejendomsskyld foreskrevne regler, er erstattet af en regel om, at en sådan ejendom skal ansættes til sin værdi i handel ogandel. Man har herved tilsigtet at klargøre, at de skattelignende myndigheder selvstændigt må skønne over ejendommens værdi i handel ogandel. Reglen, der er i overensstemmelse med kommissionsudkastet, vil finde anvendelse på ejendomme i udlandet og i tilfælde, hvor der er sket køb af en på tidspunktet for formueopgørelsen endnu ikke særskilt vurderet parcel. Den vil i praksis betyde, at man i de sidstnævnte tilfælde normalt regner med ejendommens anskaffelsesværdi, indtil særskilt vurdering finder sted. Er der sket afhændelse af en del af en til ejendomsskyld vurderet ejendom, uden at ny vurdering har fundet sted på tidspunktet for formueopgørelsen, har man i overensstemmelse med gældende praksis og med kommissionsudkastet foreslået, at den tilbageblevne del af ejendommen skal ansættes til ejendomsskyldværdien med fradrag af den værdi, hvormed den afhændede del af ejendommen indgår i ejendomsskyldværdien.

Det er i praksis antaget, at en person, der foretager nybygninger eller ombygninger på sin ejendom, ikke er pligtig til at medregne den i byggeriet nedlagte kapital i sin formue, men at han må regne med den gældende vurderingssum til ejendomsskyld. Under hensyn til, at den anvendte kapital på denne måde bliver unddraget formuebeskatning, indtil omvurdering har fundet sted af ejendommen, gik skattelovskommissionen (kommissionsudkastets § 55, nr. 1, næstsidste pkt., bemærkningerne side 108) ind for, at beløb, der efter ejendommens seneste vurdering til ejendomsskyld er anvendt til nybygning, ombygning eller tilbygning samt til tilkøb af ikke særskilt vurderet areal, skulle medregnes i formuen, indtil ny vurdering af ejendommen har fundet sted.